

по-силни и по ядовити. Зимѣ нападатъ и на човѣцитѣ, а лѣтѣ бѣгатъ и отъ малкитѣ дѣца, ама звѣръ нали е, ако не те охапи, ще те уплаши . . .

— Азъ близичко ще потърся гжби, мамо, па слѣдъ малко съмъ тукъ, бива ли, мамо?

— Бива, Радке!

Радка излѣзе край градеца, разгледа, па, като нѣмаше другарка, затананика си една пѣсенчица и тичешкомъ навлѣзе въ близкия лѣсъ.

— Охъ, каква ми е бѣличка, чакай да я цѣлуна! — вика Радка на забѣлѣзаната гжб-ка, па я туря въ кошничката.